

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobce: **J. B.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Stanislavem Sochořem
sídlem Pavelčákova 14, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2023, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Spor byl o to, jestli správní orgány prokázaly, že žalobce vjel do úseku platnosti zákazové dopravní značky, jestli neopomenuly některé důkazy a jestli měly uznat žalobci omluvu z ústního jednání.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Litovel (dále jen „městský úřad“) z 18. 4. 2023, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“).

3. Žalobce se měl z nedbalosti dopustit přestupku tím, že 10. 7. 2022 v 16 h jako řidič motocyklu značky Honda, registrační značky X, na pozemní komunikaci č. 449 vedoucí od obce Litovel do místní části obce Litovel – Rozvadovice, nerespektoval dopravní značku B1 (zákaz vjezdu všech vozidel) s dodatkovou tabulkou „mimo vozidel stavby“, umístěné v obci Litovel, na ulici Olomoucká, v místě odbočky ke hřbitovu. Tím žalobce porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Městský úřad uložil žalobci za přestupek pokutu 1 500 Kč a náhradu nákladů řízení 1 000 Kč.
4. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání upřesnil místo spáchání přestupku tak, že text za slovy „dopravní značení“ změnil na toto znění: „B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“ s dodatkovou tabulkou s textem „mimo vozidel stavby“, umístěné v obci Litovel na ulici Olomoucká ve směru jízdy k části Rozvadovice bezprostředně za odbočkou ke hřbitovu tím, že vjel do úseku jeho platnosti“.
5. **Žalobce v žalobě** namítal, že správní orgány v rozporu se zákony neprokázaly žalobci spáchání přestupku, nezjistily skutkový stav a nevyhodnotily provedené důkazy, neprovedly důkazy navržené žalobcem a ústní jednání také neproběhlo v souladu se zákonem.
6. Žalobce se včas před ústním jednáním omluvil v důsledku nepředvídatelných dopravních komplikací v zahraničí a požádal o přesunutí jednání na jiný termín. Městský úřad žádosti žalobce nevyhověl z důvodu, že měl dostatečnou lhůtu na to, aby si zorganizoval čas, případně zvolil zástupce. Žalovaný žalobci vytýkal, že se omluvil pouze telefonicky, řádné podání ani dodatečně neučinil a omluvu nedoložil. Podle žalobce je nezákonná úvaha, že jakékoliv dodatečné dokládání důvodnosti omluvy nebude akceptováno.
7. Správní orgány neprovedly v řízení jediný důkaz, který by vinu žalobce jednoznačně prokázal. Ani vyslechnutí policisté ve výpovědích nepotvrdili, že by žalobce viděli projet kolem zákazové značky. To nebylo možné s ohledem na vzdálenost stanoviště policejní hlídky od této značky a dále s ohledem na zlom komunikace, který brání efektivnímu výhledu na celou komunikaci směrem k městu Litovel. Správní orgán porušení zákazu spekulativně dovozuje z pouhé úvahy, že pokud se žalobce nacházel na uvedené komunikaci v místě, kde ho zahlédli a zastavili policisté, pak se tam musel dostat jedinečně kolem zákazové značky. To je však pouze jedna z možností a nebyla prokázána s potřebnou mírou jistoty. Žalobce zasahujícím policistům i správním orgánům tvrdil, že se na komunikaci dostal z polní cesty, tedy mimo zákaz vjezdu, což správní orgány nevyvrátily.
8. Žalovaný konstatoval, že žalobce neprokázal, že přijel jinou cestou, na které dopravní značení nebylo, že žalobce nedoložil vlastní fotodokumentaci dopravní značky a ani neuvedl, kterou polní cestou na místo silniční kontroly přijel. Z leteckých map, které městský úřad předložil svědkům k zákresu, vyplývá, že v daném místě se nenachází žádná polní cesta, po které by žalobce mohl na komunikaci přijet, aniž by minul dopravní značku B1.
9. S tím žalobce nesouhlasil. Právě z leteckých map, které žalobce přiložil k žalobě, je zjevné, že se na hlavní komunikaci č. 449 v úseku mezi umístěním zákazové značky a stanovištěm hlídky Policie ČR napojuje vedlejší (polní) cesta, po které se žalobce dostal na hlavní komunikaci. Toto tvrzení žalobce nebylo vyvráceno a není v rozporu s žádným provedeným důkazem.

10. Žalobce ve správním řízení navrhl k důkazu záznamy ze sledovacího GPS zařízení vozidla hlídky Policie ČR a výslech třetího policisty (nstržm. M. B.), ale správní orgány návrhům nevyhověly, ani svůj postup neodůvodnily.
11. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl stejné důvody jako v napadeném rozhodnutí.
12. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
13. Z **rozhodnutí městského úřadu o přestupku** plyne, že městský úřad posoudil omluvu žalobce z ústního jednání jako opožděnou, protože žalobce byl s dostatečným předstihem uvědoměn o konání ústního jednání. Proto omluvu v den konání ústního jednání neakceptoval. Žalobce měl nejméně pětidenní lhůtu na přípravu na ústní jednání a předvolání si převzal 13. 1. 2023, téměř měsíc předem. Proto se mohl omluvit včas.
14. Městský úřad vycházel při zjištění skutkového stavu z výpovědí policistů, kteří měli povinnost vypovídat pravdivě, byli poučeni a svá zjištění činili při výkonu svého povolání ze zákonné povinnosti a neměli na bezdůvodném poškození žalobce nejmenší zájem. Městský úřad přesně citoval výpovědi policistů, kteří vyznačili na mapě umístění dopravní značky B1.
15. Žalobce v písemném vyjádření trval na tom, že se žádného přestupku nedopustil. Z toho, že se nacházel na místě dopravní kontroly, nelze vyvodit, že musel porušit zákaz vjezdu. Žalobce zpochybňoval, že se na uvedeném místě nacházela jakákoliv dopravní značka a dále namítl, že fotografie značky B1 ve spise není blíže označená údaji o čase pořízení, což ji činí bezvýznamnou.
16. K tomu městský úřad podotkl, že fotografie sice není opatřena časovými údaji, nicméně policisté umístění dopravní značky B1 s dodatkovou tabulkou přesně popsali a jeden z nich ji vyznačil na mapě. Na fotografii je vidět, že dopravní značka je u odbočky a dle místní znalosti městského úřadu se jedná o odbočku ke hřbitovu. Z fotografie je patrný důvod umístění. Je na ní vidět vyfrézovaná cesta. V době spáchání přestupku probíhala rekonstrukce komunikace č. 449. Městskému úřadu je známo, že docházelo k porušování zákazu vjezdu všech vozidel a z toho vyvodil, že policisté měli místo kontroly právě na uvedeném stanovišti. Kdo projel kolem policistů v daném směru jízdy, musel (jak potvrdili policisté) jednoznačně minout dopravní značku o zákazu vjezdu. Jiná cesta, odkud by žalobce přijel, aniž by projel kolem této dopravní značky, tu není. Proto je nepravdivé tvrzení žalobce, že přijel z polní cesty a dopravní značení neviděl. Ostatně žalobce policistům podle svědeckých výpovědí tvrdil, že o zákazu ví, ale že tam jede kupovat nějaké pozemky, a proto tam může vjet i přes zákaz; jel se tam porozhlédnout, a proto pro něho zákazová dopravní značka neplatí. Žalobce měl za to, že se na něho vztahuje dodatková tabulka a že je dopravní obsluhou. Žalobce tedy policistům potvrdil, že o zákazu věděl a že ho minul. Žalobce si pouze zaměnil údaj na dodatkové tabulce „mimo vozidel stavby“ za dopravní obsluhu.
17. Žalobce ve vyjádření namítl, že nesouhlasí zákres z místa stanoviště policistů, a proto navrhl předvolat třetího policistu a provést důkaz záznamem sledovacího zařízení GPS služebního vozidla hlídky. Městský úřad třetího svědka nepředvolal z důvodu nadbytečnosti. Svědecké výpovědi policistů K. a B. byly dostatečné a v souladu s úředním záznamem, i když jejich

odhad vzdálenosti nebyl zcela přesný (policista B. uváděl asi 500 m, policista K. asi 600 m a dle měřítka mapy se jednalo o 420 m), nicméně místo stanoviště označili na přiložené mapě shodně. Proto městský úřad neměl o jejich svědectví žádné pochybnosti. Podle městského úřadu žalobce nevyvíňuje, že chtěl v místě kupovat pozemky, které přijel prohlédnout. Zákaz platil i pro něho; nehledě na povrch komunikace, kdy bylo zřejmé, že se jedná o stavbu.

18. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** zdůraznil, že omluva z ústního jednání musí být náležitá. O tom byl žalobce výslovně poučen v předvolání. Žalobce se omluvil pouze telefonicky a řádné podání ani dodatečně neučinil, a navíc vůbec nedokladoval. Pokud by ji žalobce doložil aspoň po ústním jednání, bylo by možné vyhodnotit její důvodnost. Omluva žalobce nebyla v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 6 As 25/2013-23.
19. Žalobce byl povinen řídit se dopravní značkou zákazu vjezdu všech vozidel v obou směrech s dodatkovou tabulkou s textem „mimo vozidel stavby“, která podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „vyhláška č. 294/2015 Sb.“), zakazuje vjezd všem druhům vozidel s výjimkou vozidel stavby. Motocykl řízený žalobcem mezi vozidla stavby nepatřil.
20. Městský úřad zjistil skutkový stav v souladu s § 3 a § 50 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Policisté coby svědci se ve výpovědích jasně shodli na tom, že viděli žalobce, jak jede na motocyklu po cestě z obce Litovel ve směru jízdy k místní části Rozvadovice v úseku platnosti dopravní značky o zákazu vjezdu všech vozidel mimo vozidel stavby. Fotografie porušené dopravní značky k úřednímu záznamu přiložil policista K., který sepisoval úřední záznam. Oba svědci popsali, že se uvedená dopravní značka nacházela u odbočky ke hřbitovu. Svědek K. umístění dopravní značky zakreslil do předložené letecké mapky v místě u odbočky ke hřbitovu, což ověřil žalovaný 4. 9. 2023 náhledem na mapy.cz. Popis přesně odpovídá stavu na fotografii porušené dopravní značky, která je umístěna bezprostředně za odbočkou ke hřbitovu před koncem obce Litovel ve směru jízdy k části Rozvadovice. Policista B. vypověděl, že motocykl přijížděl od Litovle a musel tuto zákazovou dopravní značku minout a jednoznačně kolem ní projet. To, že se na komunikaci něco děje a pracuje, bylo vidět i z toho, že na komunikaci byly haldy asfaltové suti. Policisté spatřili ze stanoviště přestupkové jednání žalobce. Stanoviště hlídky se nacházelo na hlavní komunikaci u plynárenského zařízení, kde je místo pro stání vozidla. Oba svědci stanoviště shodně charakterizovali a pouze se neshodli v odhadu vzdálenosti od porušené dopravní značky. Oba rozdílně zakreslili stanoviště do mapky, jejich zakres se lišil dle měřítka mapy asi o 250 m. Odhad vzdálenosti je však u každého pouze subjektivní a rozdíl 100 m v jejich odhadech vzhledem k celkové délce je minimální. Jde o orientační údaj, nikoliv objektivní hodnotu. Primárně je nutno vycházet z popisu místa stanoviště, tak jak ho popsali oba svědci slovně. V tom se bez pochybností shodli. Stanoviště se nacházelo na hlavní komunikaci u plynárenského zařízení, u kterého je odbočka, kde může stát vozidlo, respektive krátká cesta k plynárenskému zařízení. To zcela přesně odpovídá zakresu policisty B. do letecké mapky, což žalovaný ověřil 4. 9. 2023 na serveru mapy.cz. Zákes policisty B. je zcela přesný a odpovídá zjištěným skutečnostem. Zákes policisty K. neodpovídá slovnímu popisu. Svědci při zjištění přestupku vnímali prostor svými smysly z jiného úhlu (ze země, nikoliv z letadla), proto je zakres do leteckého pohledu na rovnou komunikaci umístěnou mezi poli a bez viditelných záchytných bodů těžkým úkonem. Žalovaný nepovažoval zakres

stanoviště svědkem K. za skutečnost, která by měla vliv na věrohodnost jeho svědecké výpovědi. Stejně bylo, že svědci shodně popsali stanoviště slovně a odpovídalo zákresu policisty B. do letecké mapky.

21. Oba policisté shodně uvedli, že žalobce na místě sdělil, že o zákazu ví, ale že v místě bude v budoucnu kupovat pozemky a že pro něj zákaz vjezdu neplatí. Totéž bylo uvedeno v úředním záznamu. Zástupce žalobce v písemném vyjádření namítl, že při silniční kontrole se policisté údajně nechtěli o dopravním značení přesvědčit a zadokumentovat ho. Žalobce tak učinil sám a doložil své tvrzení fotografiemi, ze kterých má vyplývat opak. Žádné fotografie však žalobce správním orgánům nedoručil. Primárně je důkazní břemeno na správním orgánu. Pokud však žalobce svým tvrzením některý z důkazů zpochybňuje, přesouvá se důkazní břemeno na něho. Žalobce neprokázal, že dopravní značka na místě nebyla nebo že by měla jinou dodatkovou tabulku, než vyplývalo z fotodokumentace pořízené policisty. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že fotografie dopravní značky doložená policisty bez údaje o čase pořízení je zcela bezvýznamným důkazem. Svědek K. vypověděl, že fotografii dopravní značky přiložil k úřednímu záznamu on. Oba svědci shodně uvedli, že dopravní značka B1 byla doplněna dodatkovou tabulkou „mimo vozidel stavby“, uvedli shodně její umístění a tyto skutečnosti vyplývají taktéž z úředního záznamu a jsou v souladu s fotodokumentací dopravní značky pořízenou Policií ČR.
22. Žalovaný se zabýval věrohodností a konzistentností výpovědí policistů. Ti souladně popsali průběh zjištění přestupku i průběh zastavení a kontroly vozidla. Policisté viděli, že žalobce jede v úseku platnosti dopravní značky B1. Současně z výpovědi svědka B. vyplynulo, že bylo vidět, že na komunikaci se něco děje, že se tam pracuje, byly tam haldy asfaltové sutě. Tvrzení svědka odpovídá úřednímu záznamu z 26. 7. 2022. V něm je uvedeno, že v době silniční kontroly byla silnice zcela vyfrézovaná, byly odstraněny krajnice vozovky a odstaveny stavební stroje. Totéž dokládá přiložená fotografie dopravní značky B1 s dodatkovou tabulkou „mimo vozidel stavby“, na které je za značkou viditelná vyfrézovaná silnice s haldami nerozpoznatelného materiálu a stavebními stroji.
23. Naopak tvrzení žalobce vyznělo zcela účelově. V jeho postoji a vyjádření žalovaný spatřoval určitý vývoj a nesoulad. Žalobce nejprve policistům na místě kontroly tvrdil, že do lokality vjet může, neboť značka B1 měla být doplněna dodatkovou tabulkou „mimo dopravní obsluhu“ a žalobce se za dopravní obsluhu považoval. Podle žalovaného jí však být nemohl, protože podle přílohy č. 6 k vyhlášce č. 294/2015 Sb. platí, že dopravní obsluhou se rozumí vozidla zajišťující zásobování nebo lékařské, opravárenské, údržbářské, komunální a podobné služby, vozidla přepravující osobu těžce zdravotně postiženou, vozidla taxislužby a vozidla, jejichž řidiči, provozovatele nebo přepravované osoby mají v místech za značkou bydliště, ubytování, sídlo nebo nemovitost.
24. Pokud žalobce nebyl aktuálním vlastníkem nemovitosti, nemohl být ani dopravní obsluhu. Bylo však prokázáno, že dodatková tabulka na značce byla zcela jiná. Poté, co se žalobce nechal zastoupit, zastával najednou názor, že se na místo dostal polní cestou. Navíc z jeho vyjádření vyplynulo, že snad ani dopravní značka na místě nebyla. Žalobce ani jedno své tvrzení neprokázal, nedoložil svou vlastní fotodokumentaci, ani neuvedl, kterou polní cestou na místo silniční kontroly přijel. Z leteckých map, které městský úřad předložil svědkům k zákresu, vyplývá, že v místě se nenachází žádná polní cesta, po které by žalobce mohl na komunikaci přijet, aniž by minul dopravní značku B1. Tvrzení žalobce pak působila zcela nevěrohodně. Městský úřad ani žalovaný verzím žalobce o průběhu událostí neuvěřily.

Tyto verze se měnily a nebyly prokázány; působily obstrukčně. Tomuto závěru přispívá, že podle svědecké výpovědi policistů žalobce uvedl, že si to „umí u správního řízení zařídit“.

25. Další dokazování shledal žalovaný jako nadbytečné, protože skutkový stav byl zjištěn v souladu s § 3 správního řádu.
26. Žalobce **při jednání soudu** k provedení dokazování fotografií místa od konce obce Litovel ke stanovišti policejní hlídky, které pořídil soud, a fotografiemi s motocyklem a polní cestou, které žalobce doložil k žalobě, shrnul, že dokazování potvrdilo žalobní tvrzení, že žalobce se na místo silniční kontroly mohl dostat jinou cestou, tj. tak, že neprojel kolem zákazové značky.
27. Policie ČR stála hodně daleko od zákazové značky. Z protokolů o výpovědích policistů nevyplývá, že viděli žalobce projet kolem zákazové značky – viděli ho jen přijíždět. V místě se láme horizont a je vidět jen asi na 100 m. Nebylo prokázáno, že žalobce porušil zákaz vjezdu. V pochybnostech je třeba rozhodnout ve prospěch žalobce v souladu se zásadou *in dubio pro reo*.
28. Žalovaný při jednání soudu uzavřel, že spáchání přestupku prokázaly svědecké výpovědi policistů, kteří viděli žalobce vjet do úseku platnosti zákazové značky. Na rovném a přehledném úseku ze vzdálenosti asi 500 m ho vidět mohli. Žalobce policistům při silniční kontrole sdělil, že o zákazu věděl, ale jel se tam podívat na pozemky, které chce kupovat, proto se na něho zákazová značka nevztahovala. Letecké snímky prokázaly, že v místě není žádná jiná cesta, po které by se žalobce mohl dostat k hlídce Policie ČR. Žalobce musel kolem zákazové značky projet, nemohl ji minout. Žalobce své výpovědi měnil podle okolností. Verze s příjezdem po jiné cestě se objevila až poté, co udělil plnou moc k zastupování.
29. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
30. Jako neopodstatněnou shledal soud žalobní námitku, že správní orgány v rozporu se zákonem vyhodnotili jeho **omluvu z ústního jednání**.
31. Podle § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), platí, že *„ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu“*.
32. Jak uvedl NSS v usnesení č. j. 5 As 119/2022-33 v bodech 14 a 15, z judikatury NSS vyplývá, že omluvu lze považovat za náležitou, pokud byla učiněna bezodkladně (rozsudek č. j. 7 As 9/2009-66), obviněný ji řádně odůvodní (rozsudek č. j. 1 As 19/2005-71) a současně důvody omluvy podle svých objektivních možností doloží (rozsudky č. j. 6 As 25/2013-23, č. j. 6 As 215/2014-25 nebo č. j. 7 As 79/2018-20). Zároveň platí, že důkazní břemeno ohledně prokázání důvodů omluvy z ústního jednání tíží toho, kdo ji uplatňuje (č. j. 6 As 215/2014-25, č. j. 7 As 79/2018-20 a č. j. 6 As 97/2015-27).
33. Z judikatury NSS dále vyplývá, že v případě chybějících náležitostí omluvy není správní orgán povinen vyzývat obviněného k jejímu doplnění. Správní orgán nemá ani povinnost vyrozumět obviněného o tom, že jeho omluvu posoudil jako nedůvodnou. V případě, že neshledá omluvu důvodnou či náležitou, je správní orgán oprávněn bez dalšího projednat věc v nepřítomnosti obviněného. Je na obviněném, případně jeho zástupci, aby se o osud podané žádosti o odložení jednání zajímali. Jestliže obviněný neprokázáním závažného

důvodu omluvy způsobil, že správní orgán konal ústní jednání v jeho nepřítomnosti, nemůže tuto skutečnost klást za vinu správním orgánům, ale pouze sám sobě (viz rozsudky NSS č. j. 9 As 6/2013-26, č. j. 4 As 128/2014-26, č. j. 9 As 68/2015-27, č. j. 9 As 90/2020-30 nebo č. j. 1 As 7/2022-33). Dále z judikatury NSS plyne, že omluvu obviněného je třeba posuzovat v kontextu všech okolností a celkového jeho přístupu a chování v průběhu správního řízení (rozsudek č. j. 8 As 295/2021-35, č. 4488/2023 Sb. NSS).

34. Žalobce se omluvil z ústního jednání pouze telefonicky, nesdělil její důležitý důvod a v průběhu celého správního řízení důvod omluvy nedoložil. Proto omluva nebyla náležitá a městský úřad konal ústní jednání v souladu se zákony a citovanou judikaturou.
35. Žalobce měl možnost se vyjádřit k dokazování, které městský úřad provedl při jednání, a navrhopat další důkazy, což také učinil. Soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě nebyla procesní práva žalobce zkrácena a žalobce měl možnost zpochybňovat výsledky dokazování.
36. Soud nepřisvědčil ani žalobní námitce **opomenutých důkazů**.
37. Takzvané opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo přes návrh účastníků rozhodnuto, případně důkazy, jimiž se soud či správní orgán při postupu podle zásady volného hodnocení důkazů přes návrh účastníků vůbec nezabýval, téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho protiústavnost [čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; k tomu srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 61/94 či rozsudek NSS č. j. 1 Afs 76/2009- 56, body 31 a 32, nebo č. j. 9 Azs 15/2008-108]. Jde tedy o procesní situace, v nichž účastník řízení navrhl provedení konkrétního důkazu, přičemž návrh na toto provedení byl bez věcně adekvátního odůvodnění zamítnut, eventuálně zcela opomenut. To znamená, že ve vlastních rozhodovacích důvodech o zamítnutí návrhu na provedení důkazu nebyla zmínka buď vůbec žádná, či toliko okrajová a obecná, neodpovídající povaze a závažnosti věci (srov. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2343/08).
38. Soud se ztotožnil s právními závěry městského úřadu a žalovaného, že dokazování výsledkem třetího policisty z policejní hlídky a záznam GPS z vozidla Policie ČR byly nadbytečné, protože nebylo nadále třeba objasňovat skutkový stav. Nebyly zde právně významné rozpory ve výpovědích vyslechnutých policistů. Jejich výpovědi byly jako důkazy použitelné, byly věrohodné a přesvědčivé. Stejně by byl nadbytečný důkaz záznamem GPS o pohybu služebního vozidla. O jeho postavení nebylo pochyb.
39. Soud shledal jako nedůvodnou námitku nezákonného **zjištění skutkového stavu**.
40. Soud **ze správního spisu** ověřil nad rámec toho, co citoval z napadeného rozhodnutí výše, že podle úředního záznamu Policie ČR z 26. 7. 2022 se žalobce od začátku silniční kontroly choval neadekvátně, dotazoval se, z jakého důvodu je kontrolován a uváděl, že „nemá čas, což policisté asi neznají“. Žalobce žádal, aby „ho hlídka oznámila ke správnímu řízení“.
41. Soud ověřil z fotografie, která je přiložena k úřednímu záznamu, že je zde zaznamenána přenosná dopravní značka B1 „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ s dodatkovou tabulkou „mimo vozidel stavby“, a to na vyfrezované komunikaci těsně za odbočkou vpravo (ke hřbitovu, jak vyplývá z otisků map ve správním a soudním spise) a před značkou označující konec obce Litovel.
42. Podle úředního záznamu městského úřadu z 8. 2. 2023 (den nařízeného jednání na 13 h) žalobce v 9.30 h telefonoval, že se vrací z Itálie a nachází se v koloně někde v Rakousku, a

proto se na ústní jednání nedostaví. Městský úřad žalobci sdělil, že jednání proběhne bez jeho přítomnosti a že měl minimálně pětidenní lhůtu na přípravu, že si mohl zvolit zástupce a že mu bude po jednání poskytnutá lhůta pro seznámení se spisem a pro vyjádření. Žalobce sdělil, že jeho právník městskému úřadu poskytne telefonní záznam a vyjádření.

43. Policista P. B. ve svědecké výpovědi vysvětlil, že prováděli dohled na bezpečnost silničního provozu v úseku platného zákazu vjezdu všech vozidel mezi obcí Litovel a místní částí Rozvadovice. Svědek viděl motocykl, který přijížděl od obce Litovel, který zastavil kolega K. na stanovišti, kde byli. Stanoviště měli u odbočky u krátké polní cesty k plynárenskému zařízení. Zákaz vjezdu byl u odbočky ke hřbitovu a plynárenské zařízení se nachází až za touto odbočkou, asi 500 m. Takže motocykl, který přijížděl od Litovle, musel tento zákaz minout a jednoznačně projet. To, že se na komunikaci něco děje a že se zde pracuje, bylo vidět i z toho, že na ní byly haldy asfaltové sutě. Kolega K. svědkovi řekl, že řidič o zákaz ví, ale že tam vjet přes zákaz může, protože tam jede kupovat pozemky. Svědek vyznačil místo stanoviště policejní hlídky do letecké mapy v místě krátké odbočky z hlavní silnice.
44. Policista Vojtěch K. objasnil, že stáli na stanovišti po cestě z obce Litovel ve směru na Rozvadovice a viděli motocykl, který zastavili, protože bylo zřejmé, že minul zákaz vjezdu všech vozidel. Stanoviště bylo asi 600 m za dopravní značkou. Svědek potvrdil, že přiložil k úřednímu záznamu fotografii dopravní značky. Stanoviště bylo u plynárenského zařízení, je to taková odbočka, kde může stát vozidlo. Při silniční kontrole a sdělení podezření ze spáchání přestupku žalobce řekl, že tam v budoucnu bude kupovat pole, a proto pro něho tento zákaz vjezdu neplatí, že se tam „v podstatě jede porozhlédnout“. Svědek žalobci řekl, jaká je za tento přestupek sankce a žalobce řekl, že to mají oznámit do správního řízení. Choval se arogantně a řekl, že si to u správního řízení zařídí. Svědek vyznačil do mapy umístění dopravní značky B1 a stanoviště policejní hlídky, které však posunul až za krátký nájezd k plynárenského zařízení.
45. Žalobce s advokátem nahlédli do správního spisu 15. 3. 2023 a pořídili si jeho kopie.
46. Žalobce v písemném vyjádření namítl, že nebyl prokázán příjezd motocyklu na místo silniční kontroly, že nebylo prokázáno umístění dopravní značky, což dokládá fotografiemi, ze kterých vyplývá opak. Fotografie přiložená k úřednímu záznamu je bezvýznamná, protože není opatřena žádnými bližšími údaji o čase pořízení. Již v průběhu kontroly žalobce uváděl, že se na hlavní komunikaci dostal z polní cesty a neminul zákazovou dopravní značku. Žalobce namítl nesoulad zaznamenání místa stanoviště hlídky v přiložených mapách u svědeckých výpovědí. Žalobce navrhl k důkazu záznam ze zařízení GPS ve vozidle Policie ČR, výslech žalobce a výslech třetího policisty. Žalobce namítl, že jednání se konalo v rozporu se zákonem, protože se včas omluvil. Soud ověřil, že žalobce žádné fotografie k vyjádření nepřiložil.
47. Soud dospěl k závěru, že přestupek žalobce prokázaly citované svědecké výpovědi policistů. Oba policisté jednoznačně potvrdili, že viděli žalobce vjíždět do úseku platnosti zákazové značky. Dopravní značka B1 se vztahovala i na žalobce, který nebyl vozidlem stavby; ostatně to netvrdil, ani neprokázal. Žalobce rovněž věrohodně netvrdil a neprokázal, že šlo o omyl a domníval se, že dopravní obsluha byl vjezd povolen a on touto dopravní obsluhou byl. Existenci dopravní značky prokázala fotografie policisty, přiložená k úřednímu záznamu. Na této fotografii byl vidět i důvod umístění – rekonstrukce silnice. Soud uvěřil policistům, že v místě zákazová dopravní značka byla, a že jim žalobce tvrdil, že značku viděl, byl si vědom jejího významu, avšak hledal postupně různá zdůvodnění, proč zákaz vjezdu porušil.

Žádné z nich však neprokázal a nebyly zde žádné okolnosti, které by jeho odpovědnost za přestupek mohly vyloučit. Sám žalobce je ani netvrdil.

48. Pokud jde o prokázání toho, že žalobce porušil zákaz uložený dopravní značkou B1, byly tu dvě verze příběhu: žalobce tvrdil, že na místo silniční kontroly vjel jinudy, a policisté tvrdili, že žalobce přijel na místo silniční kontroly kolem dopravní značky B1. Rozhodující pro to, k jaké verzi se správní orgány a soud přikloní, byly zejména svědecké výpovědi policistů, kteří viděli žalobce nejen přijet na místo silniční kontroly u malé odbočky k plynárenskému zařízení, ale také to, kudy žalobce na hlavní komunikaci a místo hlídky Policie ČR přijel.
49. Podle rozsudku NSS č. j. 9 As 139/2012-30 „*situace, kdy proti sobě stojí tvrzení policistů a přestupce, není neobvyklá. Správní orgán důkazy posuzuje v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, hodnotí dostupné důkazy dle svého uvážení. To však neznamená, že některý z důkazních prostředků může mít a priori vyšší váhu než jiný. Míra věrohodnosti prováděných důkazů, konzistentnost výpovědí a další okolnosti plynoucí ze specifika každé projednávané věci dají ve svém souhrnu správnímu orgánu ucelený obraz o tom, jak se projednávaná věc udála. Přitom není vždy nezbytné, aby správní orgán měl k dispozici i další důkazní prostředky, jako jsou například fotografie či jiné záznamy. Existence rozporů ve shromážděných důkazech je poměrně běžnou záležitostí. V takovém případě, kdy se správní orgán přikloní k jednomu z protichůdných tvrzení, je nezbytné, aby úvahy, které jej k tomu vedly, přezkoumatelným způsobem vyjádřil ve svém rozhodnutí a s rozporů se vypořádal (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2006, č. j. 6 As 47/2005-84).*“
50. Těmto požadavkům v posuzované věci správní orgány dostaly. Přestupek žalobce prokázaly výpovědi svědků – zasahujících policistů, které byly ve shodě s podklady rozhodnutí, zejména fotografií dopravní značky před koncem obce Litovel, úředním záznamem Policie ČR z 26. 7. 2022 a oznámením přestupku.
51. Obecně lze policistu považovat za nestranného svědka (tj. nikoliv nutně věrohodnějšího), neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 19/2007-114). To plyne ze skutečnosti, že policisté jsou úředními osobami a nemají za normálních okolností na výsledku přestupkového řízení zájem (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 83/2010-63). Posouzení věrohodnosti výpovědi policistů je ovšem součástí hodnocení důkazů v každém konkrétním případě, při němž je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti případu, a nelze automaticky výpovědi policistů přiznávat větší věrohodnost než výpovědím jiných svědků.
52. Oproti tomu je přirozené, že osoba, které hrozí postih za přestupek, není ve své věci nestranná a je u ní pochopitelné, bude-li tvrdit pouze takové skutečnosti, které jsou jí ku prospěchu.
53. Žalobce není vázán povinností mluvit pravdu a platí zde zásada zákazu sebeobviňování. Proto se jeho jednotlivé verze příběhu jevily jako smyšlené a nebyly prokázány žádným důkazem. Žalobce přitom při silniční kontrole tvrdil jinou verzi než ve správním řízení, což jeho obhajobu činí ještě méně věrohodnou. Žalobce měl motivaci tvrdit, že přestupek nespáchal, protože měl v evidenční kartě řidiče 11 záznamů o přestupcích, které se do evidence zapisují (od roku 2003 do roku 2019) a měl již vyslovený zákaz řízení všech vozidel.
54. V posuzovaném případě nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly nestrannost policistů. Policisté žalobce neznali. Ze správního ani soudního spisu nevyplývají

žádné skutečnosti, které by svědčily o nekorektním či šikanózním jednání policistů. To netvrdil ani žalobce.

55. Tvzení žalobce ani jakákoli jiná okolnost, kterou správní orgány v řízení zjistily, nevnesly do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti.
56. Soud při jednání provedl důkaz dvěma fotografiemi v barevném provedení, které žalobce přiložil k žalobě, a dále otiskem obrazovky z portálu mapy.cz s ulicí Olomoucká od konce obce Litovel směrem k její části Rozvadovice včetně plynárenského zařízení a vedlejší komunikace ke hřbitovu.
57. Na první fotografii, kterou doložil žalobce, je zaznamenaná vyfrézovaná hlavní komunikace, vpravo s vyústěním na polní cestu, na které stojí motocykl. Na snímku není žádná dopravní značka. Na druhé fotografii, kterou doložil žalobce, je vidět v dolní části vyfrézovaná hlavní komunikace, ke které kolmo přiléhá polní cesta ve střední části snímku. V horní polovině fotografie je vidět krajina a horizont, kde je pahorkatina a vzdálené hory. Ani jedna fotografie není opatřena žádnými údaji.
58. Při porovnání dvou fotografií žalobce s fotografií ve správním spise u úředního záznamu Policie ČR je však z horizontů v horní části snímků zjevné, že fotografie žalobce jsou ze zcela jiného místa. Na fotografii Policie ČR je vidět značka označující konec obce Litovel a výhled na rovinatou krajinu s městem v dáli (zjevně místní část Rozvadovice). Kdežto na fotografiích, které dodal žalobce, je vidět na obzoru v horní části fotografie pahorkatina (resp. hory), tedy jiné místo a jiný směr. Tyto fotografie žalobce proto nevnesly pochybnosti do zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 správního řádu.
59. Na otisku mapy ulice Olomoucká s okrajem Litovle, hřbitovem a plynárenským zařízením (u nápisu „Olomoucká“ uprostřed snímku) je vidět, že ve směru od Litovle k místní části Rozvadovice žádná polní cesta v místě není, ani vlevo ani vpravo od hlavní komunikace (ulice Olomoucká). Přitom snímek je z 18. 6. 2022, tj. z doby krátce před spácháním přestupku 20. 7. 2022. Neexistence polní cesty a to, že vedlejší cesta vede od dopravní značky B1 ke hřbitovu, je na otisku mapy vidět stejně jako na otiscích stejného místa ve správním spisu, kam policisté zaznamenali místo silniční kontroly a umístění dopravní značky.
60. Na otiscích map je vidět, že ulice Olomoucká je rovná a přehledná a že vzdálenost stanoviště hlídky Policie ČR od dopravní značky B1 umožňovala policistům vidět zcela jasně žalobce vjet do úseku její platnosti a spáchat projednaný přestupek.
61. V posuzované věci nebylo možné **rozhodnout ve prospěch žalobce v souladu se zásadou *in dubio pro reo***. Ve správním řízení (ani následně v soudním řízení správním) nevyšly najevo žádné takové okolnosti, které by zpochybňovaly věrohodnost provedených a použitých důkazů usvědčujících žalobce z projednaného přestupku. Otázka viny žalobce byla postavena najisto. Skutkový stav byl zjištěn v nezbytném rozsahu a o průběhu posuzovaného skutku nevyvstaly žádné rozumné pochybnosti, které by aktivovaly povinnost správního orgánu postupovat podle zásady *in dubio pro reo*. Použití této zásady přichází v úvahu pouze tehdy, jestliže pochybnosti, které v řízení vznikly o nějaké skutkové otázce, trvají i po provedení a zhodnocení všech dostupných důkazů. K uplatnění této zásady je tedy možné přistoupit teprve za situace, kdy není možné se jednoznačně přiklonit k žádné skupině odporujících si důkazů (např. rozsudky NSS č. j. 2 As 109/2012-26, či Nejvyššího soudu č. j. 3 Tdo 294/2023-678).

62. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány přestupek žalobci prokázaly věrohodnými svědeckými výpověďmi zasahujících policistů, otisky map a fotografií dopravní značky B1. Žalobce nenavrlh a nepředložil žádný důkaz, který by jeho verzi příběhu prokázal. Jeho obhajoba se měnila a nebyla důvěryhodná. V postupu městského úřadu a žalovaného soud neshledal vady a rozhodnutí shledal jako souladné se zákony a mezinárodními smlouvami. Správní orgány v souladu se zákony a mezinárodními smlouvami zjistily skutkový stav, vybraly právní předpisy, pod které ho subsumovaly a z toho vyvodily skutkové a právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Přezkoumávaný proces byl souladný se zákonem a oba správní orgány svá rozhodnutí řádně odůvodnily. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
63. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 10. dubna 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně